

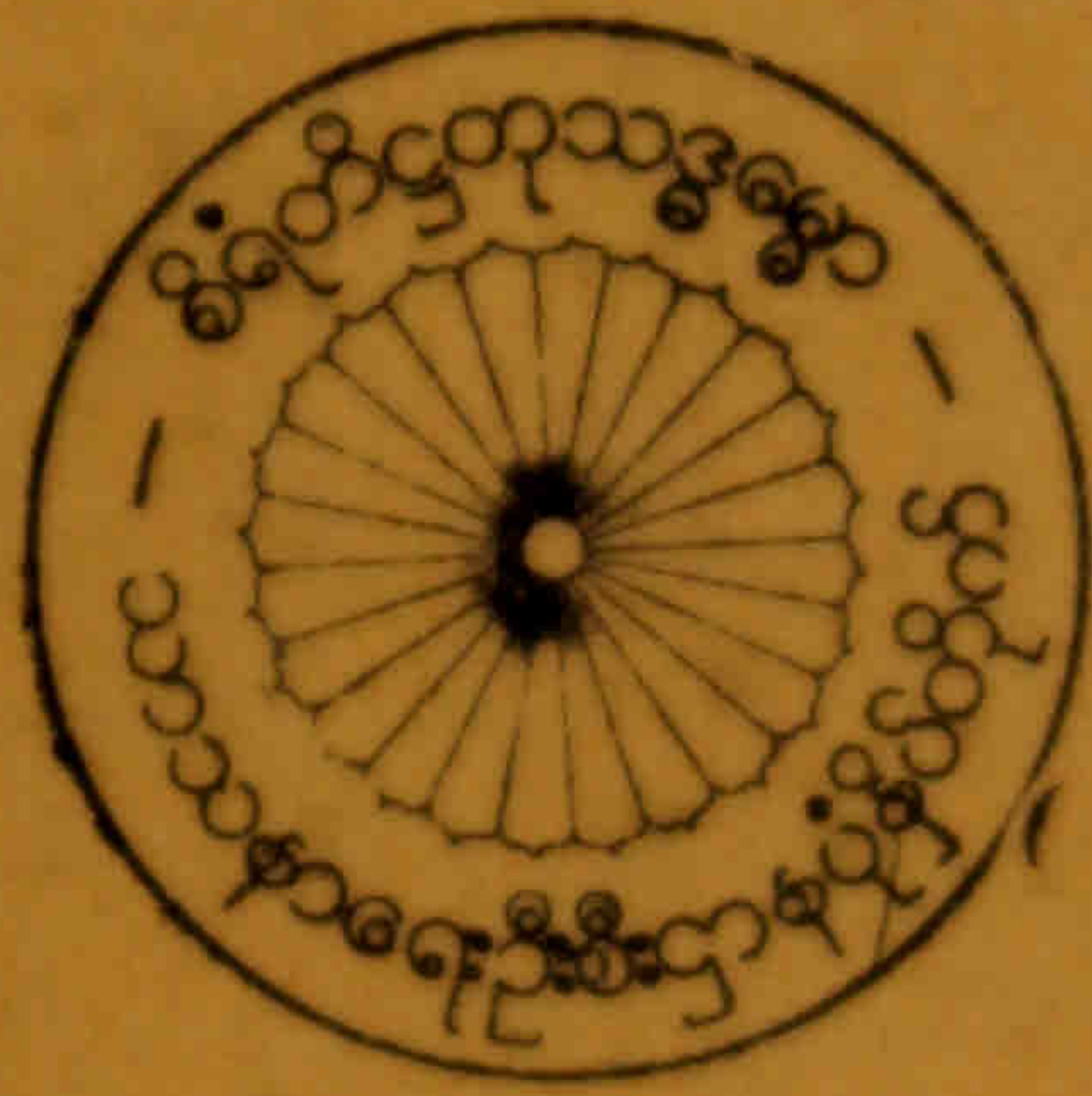
၁၇
ဒို့၊ ကောဝိဒ် - ကာ၊ ဒါန ဗျာဓိ

ရန် ကုန် မြို့

မြတ်ဘုရား ရွှေတိဂုံ ၏

[ပြည်နယ်နှင့် တိုင်း]

စည်းသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

သာသနာရေး ဦးစီးဌာန သို့
အရှင်ကောဝိဒ်မှ
လှူ မှီနန်း ပါ သည်။

ရေးသူ
နေမျိုးကျော်ထင်
တည်းဖြတ်သူ
ဦးခင်မောင်ကျော်

၃
၁

ရန် ကန် ဖြူ

မြတ်ဘုရား ရွှေတိဂုံ ၏

(ပြည့်နယ်နှံ့တိုင်း)

မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်

ဒေသ

နေမျိုး ကျော်ထင်

တည်းဖြတ်သူ

ဦးခင်မောင်ကျော်

ပထမ	အကြိမ်
အုပ်စု	၁၀၀၀၀
၁၉၈၁	နိုဝင်ဘာလ

၂၅၀၂၈

ယာသနာရေးဦးစီးဌာနအတွက်
 ဒေါ်ခင်ထွေး (၀၉၇၃) အသစ်ပုံနှိပ်တိုက်
 အမှတ် ၄၊ မြိယာကုန်းလမ်း၊ ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်မြို့က ပုံနှိပ်ခြင်း
 ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးမြင့်မောင် (၀၂၅၂၇) က
 ထုတ်ဝေသည်။

နှိုင်းငံတော် ကောင်းစီဝင် သူရ ဦးမင်းသိမ်း

၁၉၈၁-ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်နေ့၊ ညနေ ၄ နာရီအချိန်တွင် တယ်လီဖုန်းဖြင့် နှိုင်းငံတော် ကောင်းစီဝင် ရွှေတိဂုံ စေတီတော် နာယက ဦးမင်းသိမ်းထံမှ ရွှေတိဂုံစေတီ တော်တွင် မသိုးသင်္ကန်း ကပ်လှူပဇော်မည် ဖြစ်သဖြင့် မသိုး သင်္ကန်း ကပ်လှူခြင်းသမိုင်းကို ရေးသားပေးရန်နှင့် ထိုစာမူကို နောက်နေ့တွင် စေလွှတ်ယူခိုင်းမည် ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ရှိလာ ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့်-

- (၁) ရေးခိုင်းသည့် အကြောင်းသည် မသိုးသင်္ကန်း၊
- (၂) ရေးခွင့် ရသည့် ရက်သည်လည်း မသိုးသင်္ကန်း ပမာ ဖြစ်၍နေပေသည်။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ နှိုင်းငံတော် ကောင်းစီဝင် ဦးမင်းသိမ်း ၏ အမိန့်ကိုကာသို့ သွေဖည်လွန်ဆန်လို့ ကောင်းမည် မဟုတ်ပါ။ မဖြစ်မနေ ရေးပေးရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ပိဋကတော်များကို ဟိုက လိုက်ဆွဲ၊ ဒီက လိုက်ဆွဲဖြင့် ဆွဲရပါတော့သည်။ ထို့နောက် ဟိုကကွက်၊ ဒီက ကွက် ကြည့်ရပါတော့သည်။ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ကြည့်ခွင့် မရနိုင် တော့ပါ။

ထို့နောက် ကြည့်ရင်းဖြင့် ရေးရတော့၏။ ရေးရင်းဖြင့် ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အလျောက်လည်း ရုံးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရ၏။ ဆောင်ရွက်ရင်းဖြင့် ရေးရပါတော့၏။ ရေးရင်းတွင် တစ်ဝက်ဖြင့် တယ်လီဖုန်းမှ လာသော ပြဿနာများကိုလည်း ဖြေရှင်းရပါတော့၏။ ယင်းသို့ မပြီးသေးမီ အစည်းအဝေးသို့ ယခုပင် ကြွရောက်ရန် လာခေါ်သဖြင့် လိုက်ပါရပြန်ပါ၏။

ဤသို့ဖြင့်လုပ်ငန်းတာဝန်များ ပတ်လည်ခိုင်းရုံလျက် ရှိသည့် အချိန်ကြားမှ “နေမျိုးကျော်ထင်” ကား မသိုးသင်္ကန်းယက်နည်းဖြင့် တနေ့တည်းဖြင့် အပြီးအပိုင် ရေးသားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ယင်းသို့ တနေ့တည်းဖြင့် အပြီးရေးသားစေကာမူ -

ပိဋကတော်လာ သမိုင်းကြောင်းများကို ဖော်ထုတ် ရေးသားသဖြင့် သူ၏ မြတ်ဘုရား ရွှေတိဂုံ၏ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ စာတမ်းသည် တိကျလှ၏။ ခိုင်မာလှ၏။ ထို့ကြောင့် သမိုင်းကြောင်းကို သိလိုသူတို့အတွက် တထိုင်တည်းဖြင့် သိသင့်သိထိုက်သော အချက်အလက်များကို ပြည့်စုံစွာ သိရှိရမည် ဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆက်စကား ရေးသားရပါသတည်း။

ဦးခင်မောင်ကျော်
၂၃-၁၀-၈၁

ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့ အထွဋ်အမြတ် အနေဖြင့် သင်္ကန်းများ ကင်လှူကြရာဝယ် သီးသန့် ဝိသေသ အမည်နာမ ဖော်ထုတ်၍ လ, အလိုက် ကင်လှူကြသည့် သင်္ကန်းတို့ကား—

- ၁။ ဝါဆိုသင်္ကန်း၊
- ၂။ ကြာသင်္ကန်း၊
- ၃။ ပုံသုက္ကသင်္ကန်း၊
- ၄။ ကထိန်သင်္ကန်း၊
- ၅။ မသိုးသင်္ကန်း ဟူ၍ ငါးမျိုးရှိခဲ့လေသည်။

ဝါဆိုသင်္ကန်း

ဝါဆိုသင်္ကန်းကား ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ သီတင်းကျွတ်လပြည့် နေ့အထိ ဝါတွင်း သုံးလ ဝါဆိုတော်မူ ကြကုန်သော ထေရ်အရှင် သံဃာများအား ရည်စူး၍ လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုသင်္ကန်းကို လှူဒါန်းပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လှူဒါန်းကြသည့် အစဉ်အလာမှာ အထူးပင် ချုပ်လုပ်၍ လှူဒါန်းကြသည် မဟုတ်ဘဲ၊ ဝါဆိုခါနီးတွင် မိမိတို့ လှူလိုသည့် ကျောင်းများရှိ ဆရာတော်များထံ ကပ်ဘို့ရန်အတွက် အသင့်ချုပ်လုပ်ပြီး သင်္ကန်းများကို ဝါဆိုလ-လပြည့်နေ့ သို့မဟုတ် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁) ရက်နေ့တွင် သွားရောက် ဆက်ကပ်လေ့ ရှိကြပါသည်။ ထိုဝါဆိုသင်္ကန်းအတွက် တနေ့တည်းဖြင့် အပြီး ယက်လုပ်၍ ဆက်ကပ်ခဲ့သည် ဟူ၍ မရှိကြပါပေ။

ကြာသင်္ကန်း

ထိုနည်းတူစွာ ကြာသင်္ကန်း ဆက်ကပ်ရာ၌လည်း တနေ့တည်း ဖြင့် အပြီး ယက်လုပ်၍ ဆက်ကပ်ဖို့ဆိုသည်မှာ သာ၍ပင်ခက်ခဲလွန်းလှ၏။ မှန်လှပါသည်။ ကြာသင်္ကန်းဟူသည်မှာ ကြာရိုးမှ ကြာမြင်ကလေးများကို တချောင်းစီ ဆွဲယူ၍ ယက်လုပ်ရသည့် သင်္ကန်းဖြစ်ရကား တခါတလေတနှစ်မျှပင် ကြာညောင်းသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုသင်္ကန်းကို ယက်လုပ်သည့် အမျိုးသမီးတို့မှာလည်း ဆယ်ပါးသီလ စောင့်ထိန်းပြီး အပျိုစင်များသာ ယက်လုပ်ရသည် ဟု ဆိုသဖြင့် ခက်ခဲလှကြောင်း ပို၍ပင် ထင်ရှားလှပေသည်။ ကမ္ဘာဦးတည်စဉ် မဟာဗောဓိပင် တည်ရာ မြေ၌ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ကြာနိမိတ်ကို အစွဲပြု၍ ကြာသင်္ကန်း ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရကား အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ထိုကြာသင်္ကန်းမှာလည်း တနေ့တည်းဖြင့် အပြီး ယက်လုပ်ရသော သင်္ကန်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။

ပံ့သုက္ကသင်္ကန်း

ပံ့သုက္ကသင်္ကန်းဟူသည် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တွင် ရဟန်းသံဃာတော်များ ကြာရောက်ရာ လမ်းတွင် စွန့်ပစ်၍ လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုသင်္ကန်းကို အခမ်းအနားဖြင့် တနေ့တည်း ယက်လုပ်၍ စွန့်ပစ်လှူဒါန်းကြသည် ဟူ၍ မရှိပါပေ။ မိမိ လှူလိုသော စိတ်ဆန္ဒဖြင့် သင်္ကန်း ရိုးရိုးကို ဝယ်ယူပြီး မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် ရပါစေ ဟူ၍ သဘောမထားဘဲ ရသင့်ရထိုက်သော အလှူခံထိုက်သော ရဟန်းသံဃာတို့ ရကြပါ။

စေဟူသော စိတ်စေတနာဖြင့် သံဃာကို ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်း
သော သင်္ကန်းပင် ဖြစ်ရကား အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း တနေ့
တည်းဖြင့် အပြီး ယက်လုပ်သော “မသိုးသင်္ကန်း” ဖြစ်နိုင်စရာ
အကြောင်းမရှိပါပေ။

ကထိန်သင်္ကန်းကို မသိုးသင်္ကန်း ဟု ဆို

ကထိန်သင်္ကန်း ဟူသည် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)
ရက်နေ့မှ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့အထိ “တလ” အတွင်း၌
လှူဒါန်းရသော သင်္ကန်းဖြစ်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း အလှူမခံနိုင်

ထိုသင်္ကန်းကို အလှူခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ဝါဆိုလ
ပြည့်ကျော် (၁) ရက်နေ့မှ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့အထိ ဝါ
တွင်း “သိုးလ” ၌ အမြဲသီတင်းသုံးနေထိုင်ကြသော (ပုဂ္ဂိုလ်
ဆိုသော) ရဟန်းသံဃာတို့သာလျှင် အလှူခံထိုက်၏။ (ပုဂ္ဂိုလ်
ဆိုသော) ရဟန်းသံဃာတော်များကား အလှူမခံထိုက်ပါပေ။

အမိကိုသော်လည်း အလှူမခံကောင်း

ထိုကထိန်လျှာ သင်္ကန်းကို အလှူခံရရှိရေးအတွက် “ဒကာ
ကြီး၊ ကထိန်သင်္ကန်းကို လှူဒါန်းပါ” ဟူ၍ တိုက်ရိုက် မဆို
ထားဘိ၊ ငါ့ညင် ငိုရင် ငိုရင် ငိုရင် ငိုရင် မှတ်မိရ။

၈

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

မာတရမ္ပိ ဝိညာပေတုံ န ဝဇ္ဇတိ၊

မာတရမ္ပိ၊ မိမိ၏ ကျေးဇူးရှင် အမိကိုသော်မျှလည်း၊ ဝိညာပေတုံ၊ စကားရိပ်အမြက်ကို ဖော်ထုတ်မြက်ဖော် သိစေဘို့ရန် သော်မျှ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ မပြောမဆိုထိုက်ပါပေ-ဟူ၍ လာရှိသည့် အတိုင်း ကထိန်လျာ သင်္ကန်းလူဒါနိန်းဘို့ရန် အမိကိုသော်မျှလည်း အလှူမခံထိုက်ပါပေ။ ထိုမျှ အလှူခံရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရဟန်းသံဃာတော်များအား အလှူမခံဘို့ရန် ဘုရား ပညတ်ချက် ထုတ်သားအပ်သော သင်္ကန်းပင် ဖြစ်၏။

အလှူခံနှင့် အလှူပေး အကျိုး ၂ ချက်ပေး

ထိုကထိန်သင်္ကန်းကို လူဒါနိန်းရာ၌ အလှူခံသော ရဟန်း သံဃာတော်များမှာ တိုက်ရိုက် အကျိုး (၅) ချက် ရရှိ၍ လူဒါနိန်းကြသော အလှူရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာလည်း သွယ်ဝိုက်အကျိုး (၅) ချက် ရရှိပေသည်။

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် ကထိန်လျာသင်္ကန်းကို အလှူခံရသော ရဟန်းသံဃာတော်များအား အကျိုး (၅)ပါး ရရှိကြောင်းကို တိုက်ရိုက် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

လူဒါနိန်းကြသော အလှူရှင်များအတွက်ကိုမူ တိုက်ရိုက်ဟောကြားခြင်း မရှိပါပေ။ သို့ရာတွင် ရဟန်းသံဃာတော်များ ရရှိသည့် အကျိုးတရား (၅) ပါးကိုပင် ရရှိနိုင်ကြောင်း (အဝုတ္တသိဒ္ဓိနည်းဖြင့်) မဟာသော်လည်း (အနုမာန) ဖြင့် သိကြရမည် ဟူ၍ ဆိုကြပါသည်။

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

အကျိုးတရား ငါးပါး

ထိုကထိန်သင်္ကန်း အလှူခံရသော ရဟန်းသံဃာတော်များ
လှူဒါန်းကြသော အလှူရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရရှိကြမည့် အကျိုး
ကို ဤသို့ယှဉ်တွဲ၍ ဖော်ပြအပ်ပေသည်။

(၁) ကထိန်အာနိသင်ရ ရဟန်းတော်များမှာ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားပဲ ရဟန်းတော်များ လွတ်လပ်စွာ သွားလာနိုင်သကဲ့သို့ ကထိန်အလှူရှင်တို့မှာ သွားလေရာရာ အနှောင့်အယှက်မရှိ အန္တရာယ်ကင်းစွာ သွားလာနိုင်ခြင်း၊

(၂) ကထိန်အာနိသင်ရ ရဟန်းတော်များမှာ တိစိဝရိတ်သင်္ကန်းနှင့် ညဉ့်ကင်းရာ၌ အာပတ်မသင့်သကဲ့သို့ ကထိန်အလှူရှင်တို့မှာ မိမိပိုင်ပစ္စည်းများနှင့် ကင်း ကွာ နေ သော် လည်း ဇောတိက သဠေး၏ ပစ္စည်းများအလား မိမိပိုင်ပစ္စည်းများကို ရန်သူတို့ မဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်း၊

(၃) ကထိန်အာနိသင်ရ ရဟန်းတော်များမှာ ဘုရားရှင် တားမြစ်တော်မူသော ဂဏဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ရာ၌ အာပတ် မသင့်သကဲ့သို့ ကထိန်အလှူရှင်တို့မှာလည်း စားကောင်းသောက်ဖွယ် ပေါများ၍ စန္ဒဂုတ်မင်းကြီးကဲ့သို့ အစားအတက် တေးဥပုသ်မဖြစ်နိုင်ခြင်း၊ အဆိပ်ခပ်သော်လည်း အဆိပ်မဖြစ်နိုင်ခြင်း၊

(၄) ကထိန်အာနိသင်ရ ရဟန်းတော်များမှာ ၁၀ ရက်ထက် လွန်အောင် အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာမပြုပဲ သင်္ကန်းများကို ထားသော်လည်း အာပတ်မသင့် အပြစ်မဖြစ်သကဲ့သို့ ကထိန်အလှူရှင်တို့မှာ မိမိပိုင် ပစ္စည်းတို့ကို ကြာမြင့်စွာ မေ့လျော့နေသော်လည်း မဆုံးပါးနိုင်ခြင်း။

(၅) ကထိန်အာနိသင်ရ ရဟန်းတော်များမှာ သံဃာ အား လှူသည့် သံဃိကသင်္ကန်းမှန်သမျှကို အစိုး တရ ရယူနိုင်သကဲ့သို့ ကထိန်အလှူရှင်တို့မှာလည်း ပစ္စည်းရှာရာတွင် ဆူတကာထက် ထူး၍ ထိပေါက် သကဲ့သို့ အစုလိုက် အပုံလိုက် ပစ္စည်းများကို ရရှိနိုင် ခြင်း။

ဤသို့ဖြင့် ကထိန်သင်္ကန်း လှူဒါန်းရခြင်းကား ကြီးကျယ် လှသော များမြတ်လှသော အကျိုးအရားများကို ရရှိပေ၏။

သံဃာကိုသာ လှူဒါန်းရခြင်း

ဤကထိန်သင်္ကန်းကို အလှူရှင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့က “ကိုယ့် ဆရာတော်ကို ကိုယ်လှူဒါန်းမည်၊ ကိုယ့်တန်းကြီးကို ကိုယ်လှူ ဒါန်းမည်” ဟူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းလို့ မရပါ။ သံဃာအများကိုသာ ရည်မှန်း၍

ဣမံ ကထိန်စီဝရံ သံဃဿ ဒေမ၊

ဣမံ ကထိန်စီဝရံ၊ ဤကထိန်လှူဒါန်းသင်္ကန်းကို သံဃဿ၊ သံဃာအများအပေါ်ပြုသော အလှူဒါန်းပေးကြရန် ဟူ၍

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

မြွက်ဆိုးပြီး သံဃာအား ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းရသော သင်္ကန်း ဖြစ်ပါသည်။

မသိုးသင်္ကန်း

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဒကာ၊ ဒကာမတို့က “ဣမံ ကထိန စီဝရံ သံဃဿ ဒေမ” ဟူ၍ လှူဒါန်းပြီးသည် နှင့် တပြိုင်နက် ဤသင်္ကန်းကို ကျောင်းတိုက်တွင်း၌ နေထိုင် ကြကုန်သော ရဟန်းသံဃာတော်တို့သည် ရက်ကို မကျော်စေဘဲ (၀၇) ရက်ကို မသိုးစေဘဲ ထိုအလှူခံရသော နေ၌ပင် ဆိုးရည်ဖြင့် သင်္ကန်းကို အပြီး ဆိုးကြရသည်။ ဆိုးရည် ဆိုးပြီး နောက် သံဃာတော်တို့က ဝိုင်းဝန်းပြီး အပြီး ချုပ်လုပ်ကြရသည်။

ရှေးခေတ်က ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ချုပ်ပြီး လုပ်ပြီး သင်္ကန်းလှူဒါန်းခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါပေ။ “ကထိန်လျာ သင်္ကန်းပါဘုရား” ဟူ၍ အဝတ်စကို လှူဒါန်းခြင်းမျိုး ဖြစ်ရကားရဟန်း သံဃာတော်တို့က ထိုအဝတ်စကို သင်္ကန်း ဖြစ်အောင် တနေ့တည်း အပြီး ချုပ်ကြရသည်။ ယင်းသို့ တနေ့တည်းဖြင့်အပြီး ချုပ်ရသောကြောင့် မသိုးသင်္ကန်း ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပေသည်။ နောက်နေ့မှ ပြီးလျှင် ကထိန်သင်္ကန်း မဟုတ်တော့ပါပေ။ သိုးသွားတော့သည်။ ကထိန်ခင်းလို့ မမြောက်တော့ပေ။

တနေ့တည်းဖြင့် ကထိန်ခင်းရခြင်း

ဤသို့ တနေ့တည်းဖြင့် သင်္ကန်းချုပ်ပြီးရုံဖြင့် ကထိန် သင်္ကန်း မဖြစ်သေးပါ။ ကထိန်ခင်း၍ မပြီးသေးပါ။ ထိုက

၁၂ ရှေ့တိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

သိန်လျာ သင်္ကန်းကိုပင် ယုဟန်း သံဃာတော်တို့က ချုပ်ပြီး သည်နှင့်တပြိုင်နက် သိမ်တွင်းသို့ ကြွရောက်၍ ဥတ် တကြိမ်၊ ကမ္ဘာ လေးကြိမ်၊ ပေါင်း (၂)ကြိမ်တို့ဖြင့် (ဥတ္တိဒုတိယကမ္ဘဝါ စာဖြင့်) ဖတ်ကြား၍ (တနေ့တည်းတွင်) အပြီး ကထိန် ခင်း ရုပ်သေးသည်။ ယင်းသို့ တနေ့တည်းဖြင့် ကမ္ဘဝါဖတ်ကြား ၍ ကထိန်ခင်းရသောကြောင့် ထိုသင်္ကန်းကို မသိုးသင်္ကန်း ဟူ ၍ ခေါ်ဆိုခဲ့ပေသည်။ နောက်နေ့တွင် ကထိန်ခင်းခေကာမူ ကထိန် မမြောက်ခဲ့ဘူးပေ။ သိုးသွားခဲ့တာ၏။

ယနေ့ချက်ဘားသော ထမင်းသည် ယနေ့ ချက်သော နေ့ တွင် မသိုးသေး။ စားလို့ ရသေး၏။ ထို့အတူ ယနေ့ အလှူ ခံရသော သင်္ကန်းသည် ယနေ့-

- (က) ချုပ်လုပ်ပြီး သင်္ကန်းဖြစ်လျှင်၊
- (ခ) ကထိန်ခင်းလျှင် ကထိန်သင်္ကန်း ဖြစ်၏။
- (မသိုးသေး။)

နက်ဖြန်ကျမှ-

- (က) ချုပ်လုပ်ပြီးလျှင်သော်၎င်း၊
- (ခ) ကထိန် ခင်းလျှင်သော်၎င်း သိုးသွားတော့၏။

ထမင်းသိုးကို စားလို့ မရသလို ကထိန်သင်္ကန်း မဖြစ်ခဲ့ဘူး ပေ။ ကထိန်ခင်းလို့ မမြောက်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် “မဟာ စပါ ပါဠိတော်” ၌ အောက်ပါအတိုင်း ဆိုခဲ့ပါသည်။

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

(၁) န အညတြ ပဉ္စကေန ဝါ အတိရေက ပဉ္စကေန ဝါ
တဒ ဟေဝ သဉ္စိန္ဒေန န သမဏ္ဍလိကတေန အတ္ထု
တံ ဟောတိ ကထိနံ။

ထိုရောက်သော နေ့မှာပင်လျှင် ဖြတ်အပ်သော အိမ်ကြီး၊
အိမ်ငယ်နှင့်တကွသော ငါးခင်းသင်္ကန်းကို၎င်း၊ ငါးခင်းထက်
အလွန် သင်္ကန်းကို၎င်း ကြည့်ထား၍ ကထိန်ခင်းသည် မမည်။

(၂) ပဉ္စကေန ဝါ အတိရေက ပဉ္စကေန ဝါ အဒဟေ
ဝ သဉ္စိန္ဒေန၊ သမဏ္ဍလိ ကတေန အတ္ထုတံ ဟော
တိ ကထိနံ။

ထိုရောက်သော နေ့မှာပင်လျှင် ဖြတ်အပ်သော အိမ်ကြီး၊
အိမ်ငယ်နှင့်တကွသော ငါးခင်းသင်္ကန်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ငါးခင်း
ထက်လွန်သော ရုနစ်ခင်း၊ ကိုးခင်း သင်္ကန်း စသည်ဖြင့် ဖြစ်
စေ ခင်းသော် ကထိန်ခင်းသည် မည်၏။

(၁) န သန္ဓိမိ ကတေန အတ္ထုတံ ဟောတိ ကထိနံ။

ရောက်သော နေ့မှာပင် ခင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မပေး
ချေပုံ၊ သိုမှီးထားသော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းသည်မမည်။

(၂) အသန္ဓိမိ ကတေန အတ္ထုတံ ဟောတိ ကထိနံ။

ညဉ့်မလွန်သော သင်္ကန်းဖြင့် ခင်းသော် ကထိန်ခင်းသည်
မည်၏။

၁၄

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

ဤသို့ဖြင့် ကထိန်သင်္ကန်းကို မသိုးသင်္ကန်း ဟု ခေါ်ဆိုရ
အကြောင်း မှတ်သားရပေသည်။

ဘယ်ခေတ်က ပေါ်လာသနည်း

ဘယ်သူ့ကို အကြောင်းပြု၍ ပေါ်လာပါသနည်း

ဤသို့ဖြင့် ကထိန်သင်္ကန်းခေါ် မသိုးသင်္ကန်းသည် ဘယ်
ခေတ်က ပေါ်လာပါသနည်း။ ဘယ်သူ့ကို အကြောင်းပြု၍
ပေါ်လာပါသနည်း-ဟု စိစစ်ဖွယ် ရှိ၏။ သုဘသန ပြုဖွယ်
ရှိ၏။ အဖြေကား-

(က) ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်က ပေါ်ခဲ့ပါသည်။

(ခ) ပါဝေယျက(ပြည်)သား ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင် သုံး
ကျိပ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပေါ်လာပါသည်။

ချဲ့၍ဆိုပါဦးအံ့၊ ထိုရဟန်း သုံးကျိပ်တို့ကား ကောသလမင်း
ကြီးနှင့် ဖခင်အတူ မအေကဲ့ ညီအစ်ကို ကော်စပ်သူ မင်းညီမင်း
သားတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။

အတိတ်သမိုင်းကြောင်း

ထိုရဟန်း သုံးကျိပ်တို့၏ အတိတ်သမိုင်းကြောင်းကား ဤ
သို့ ပါတည်း။

အချိန်ကား ဗုဒ္ဓရှင်တော် မြတ်ဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်တော်
မူပြီးနောက် ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါတိုက်တော်၌ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါး

ဦးတို့အား တရားဦး ဓမ္မစက်ကို ဟောပြောတော်မူပြီးသော အချိန်အခါ ဖြစ်၏။

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင် သုံးကျိပ်

ဗုဒ္ဓရှင်တော် မြတ်ဘုရားကား သတ္တဝါများကို ချေချာတီရန် ပွင့်တော်မူလာသည့်အတိုင်း ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးဦးတို့ကို တရားထူး ရစေတော်မူပြီးနောက် အဘယ်မည်သော သတ္တဝါတို့ကို ချေချာတီရန် သင့်ပါသနည်း-ဟု ရှေ့ဉာဏ်တော် ဖြန့်ချိတော်မူပြီး ကြည့်ရှုရာတွင် ဤမည်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့ကို မြင်တော်မူခဲ့၏။

ယင်းသို့ မြင်တော်မူသည့်အဘက်ကြောင့် မိဂဒါဝုန်တော့မှ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးဦးတို့ထံမှ ဖဲခွါတော်မူလျက် ဥရုဝေလတောသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူ ဗဝ၏။ ယင်းသို့ ဥရုဝေလတောသို့ အသွား လမ်းခရီးအကြား၌ “ကပ္ပိသိက” မည်သော တောအုပ်သည် သာယာလှ၏။ ဆိတ်ငြိမ်လှ၏။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင် သုံးကျိပ်တို့၏ တရားထူး ရရာဌာနပါတည်း။

ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် အရိပ်အာဝါသနှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ရင်း၌ ရှင်ပြုံးကြည်သာ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်တို့အလာကို စောင့်မျှော်လျက် ရှိ၏။ တရားထူး ဟောဘို့ရန် ငုံ့လင့်တော်မူလျက် ရှိ၏။

အပျော်ကြူးရန် ဇာကြမြင်း

အချိန်ကား မကြာလှပါ။ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့သည် အငှားမယား (၁) ယောက် အပျောက်ရှာတော်ပုံ ဖွင့်ရင်း မြတ်ဘုရားထံမှောက်သို့ ရောက်ရှိလာကြကုန်၏။

ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့ကား ကပ္ပါသိက တောအုပ်သို့ ရောက် ရှိလာခြင်းမှာ မြတ်ဘုရား ရှိ၍ မြတ်ဘုရားထံမှောက်သို့ တရား နာရန် လာရောက်ကြခြင်း မဟုတ်ပါ။ တရားနာဘို့ရန် ရည်ရွယ် ချက်လည်း မရှိကြပါ။ အပျော်ကြူးရန် လာကြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်ကို မြီးမြီးကြီး ခံစားဘို့ရန် လာ ကြခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ညီနောင် သုံးကျိပ်တို့သည် မယားကိုယ်စီဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်လှသည့် ကပ္ပါသိက တောအုပ်သို့ ဝင်လာခြင်း ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း မင်းသားတယောက်မှာ ဇနီးမယား မရှိသဖြင့် ပြည့်စုံဆန်ဆာမ တဦးကို အငှားမယား အဖြစ် ခေါ်ဆောင် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြင့် ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့သည် အပျော်ကြူး ရှိ ကာမဂုဏ်ဖြင့် ယစ်မှူးပြီး သောက်စားမှူးမေ့နေ့ခိုက်တွင် ထို ပြည့်စုံဆန်ဆာမသည် ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ခိုးယူ၍ ထွက်ပြေးလေ တော့၏။

မယား ရှာဖွေတပ်ပုံ ဖွင့်ခြင်း

ညီနောင် မင်းသားများသည် အငှားမယား မင်းသားအ တွက် ရတက်ပွဲကာ မယားပျောက် ရှာဖွေတပ်ပုံ ဖွင့်ရာတွင် အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မြတ်ဘုရားထံမှောက်သို့ ဆိုက် ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ကြီး ရောက်ရှာတော့၏။ ဤအချိန်ကား ၎င်း တို့အတွက် မုထုဇဉ်ဘဝမှ လွန်မြောက်၍ အရိယာနယ်သို့ ရောက် အံ့သော အချိန်အခါပါတည်း။ ထို့ကြောင့် ဘဝ ပါရမီက

မိန်းမဆော်ပို့သဖြင့် မြတ်ဘုရားထံမှောက်သို့ ဆိုက်ရောက်လာခြင်း ပင်ဖြစ်၏။

မိန်းမတယောက် ပစ္စေတုလားဘုရား

သို့ရာတွင် မြတ်ဘုရားကို မြင်ကြသော်လည်း မြတ်ဘုရားကို ဂါရဝ မပြုနိုင်ကြပါ။ ဥက္ခောင်းညွတ်လျှိုး ရှိခိုးခြင်း မပြုနိုင် ကြပါ။ မယား (၁) ယောက်အတွက်နှင့် ရတက်ပေ့ကြသော ကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်ဘုရားကို မြင်လျှင် သူ တို့က မြတ်ဘုရားအား “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ရှင်တော်ဘုရားသည် မိန်းမတယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ပါသ လား” ဟု ဘုရားကိုယ်ပင် အားမနာ မယားအတွက် မေးကြ တော့၏။

ဤတွင် မြတ်ဘုရားက “အသင်တို့မှာ အဘယ်ကိစ္စဖြင့် မေးမြန်းကြသနည်း” ဟု ၎င်းတို့အား မေးမြန်းတော် မူရာတွင် ၎င်းတို့ကလည်း အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဇနီးအငှားမယား တယောက် ပျောက်၍ လိုက်ရှာကြပါကြောင်း လျှောက်ထား ကြကုန်၏။

အဘယ်ရှာနည်းက အကျိုးရှိသနည်း

ဤတွင် မြတ်ဘုရားသည် ညီနောင် သုံးကျိပ်တို့အား—

- (၁) မိန်းမပျောက် ရှာခြင်းနှင့်
- (၂) မိမိကိုယ်ကို ရှာခြင်း (၂)မျိုးတို့တွင် အဘယ် ရှာခြင်းက မြတ်ကြသနည်း ဟု မေးမြန်းတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့

မေးမြန်းတော်မူရာတွင် ညီနောင် သုံးကျိပ်တို့ကသည်း မြတ်ဘုရားအား အဟုတ်အမှန်အတိုင်း “အရှင်ဘုရား မိမိကိုယ်ကို ရှာခြင်းက မွန်မြတ်လှပါသည်ဘုရား” ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။

“ဤသို့ဖြင့် ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့ ထိုင်ကြကုန်ဦးလော့” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလျက် ညီနောင်တို့အား “သာမုက္ကံသိက ဓမ္မဒေသနာတော်” ဟောကြားတော်မူရာ၊ ထိုနေရာ၌ပင် ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့သည် ပုထုဇဉ်အဖြစ်မှ လွန်မြောက်၍ အချို့ကား သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ အချို့ကား သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ အချို့ကား အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ကုန်၏။

ဟေ ဘိက္ခု ရဟန်းဖြစ်ကြခြင်း

ထိုနောက် ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ ညီနောင် သုံးကျိပ်တို့သည် မြတ်ဘုရားထံ၌ ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပန်ကြသည့်အခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရွှေတိဂုံတော်ကို ဆန့်တန်း၍ ထေ ဘိက္ခုဝေဝါ- ဘိက္ခုဝေဝါ၊ ငါ၏ ချစ်သား ရဟန်းများတို့။ ထေ၊ လာကြကုန်လော့ ဟူ၍ ခေါ်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့သည် ဣဒ္ဓိဒယ ပရိက္ခရာကို အသင့်ဆင်မြန်းပြီးသော ဟေ ဘိက္ခု ရဟန်းတို့ချည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။

မြတ်ဘုရားနှင့် တကြိမ်သာ ထွေရုံဖြင့် တခါတည်း အဘိဃာ အဖြစ်သို့ ရောက်ကြသော ညီနောင် သုံးကျိပ်တို့ပင်တည်း။

နောင်ဒေသာအခါတွင် မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေစဉ်တော်မူစဉ် အနာမ

တဂ္ဂ တရားကို ကြားနာကြရသဖြင့် အံ့ရဟတ္ထပိုလ် ရောက်ကြ၍ မည် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပေတည်း။

ရဟန္တာ မဟုတ်ကြသော

ဤသို့ဖြင့် တဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့ကား ရဟန္တာများ တော့ မဖြစ်ကြသေးပါ။ ထိုသို့ ရဟန္တာ မဖြစ်ကြသေးသဖြင့် တရား ဆက်လက်ကျင့်ရန်ကား ကျန်ရှိပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့သည် တရားကျင့်သုံးရန် တော့ သို့ ဝင်ကာ “အရညကင် ဓုတင်” ဆောက်တည်ကြကုန်၏။

ရွာသို့ ဝင်ကာ ဆွမ်းခံခြင်း ကျင့်ဝတ်ဖြင့် ဆွမ်းတိုင်းပေး သုံးဆောင်ခြင်း “ပိဏ္ဍပါတိက ဓုတင်” ဆောက်တည်ကြ ကုန်၏။

မြေမှုန့်လိမ်းလိမ်းကျံသော သုဿာန်ဘဝ စသည်တို့၌ လူ သေကောင်နှင့်အတူ စွန့်ပစ်အပ်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံခနု ထိုင်ကြခြင်း “ပုံသုကူ ဓုတင်” ဆောက်တည်ကြကုန်၏။

ထို့ပြင် (၁) သင်းပိုင်၊ (၂) ကိုယ်ရုံ၊ (၃) ဒုက္ခဒိ ဟူသော သင်္ကန်းသုံးထည်တို့ဖြင့် ဝတ်ရုံခနုထိုင်ခြင်း ဟူသော “တိစိဝရိတ် ဓုတင်” ဆောက်တည်ကြကုန်၏။

ဤသို့ဖြင့် ဓုတင်(၄) ရပ် အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ဆောင်လျက် တရားဖြင့် ပျော်မွေ့လျက် ရှိကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါတည်း။ ထို့ကြောင့် “တိသဒတ္တာ ပါဠိဝေယျကာ တိက္ခူ သဗ္ဗေ အရညကာ၊ သဗ္ဗေ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ သဗ္ဗေ ပံသုကူလိကာ၊ သဗ္ဗေ တေ စိဝရိကာ” ဟူ၍ သိကြလေသည်။

တိသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ် အရေအတွက် ရှိကုန်သော။ ပါ
 ဝေယျကာ၊ ပါဝေယျကပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အရညကာ၊
 အရညကင် ဓုတင်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါတည်း။ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊
 ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင် ဆောက်တည်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါတည်း။
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပံသုက္က
 လိကာ၊ ပံသုက္က ဓုတင် ဆောက်တည်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါ
 တည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 တေစီဝရိကာ၊ တိစီဝရိတ်ဓုတင် ဆောက်တည်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ပါတည်း။ [မဟာဝဂါ ကထိနက္ခန္ဓက-၃၅၁]

ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားနိုင်ကြပါစေ

ရွှေသင်ပန်းဖြင့် အချင်းဆေး၍ ရွှေနန်းထက်တွင် မွေးဖွား
 ကြသော မင်းညီမင်းသားတို့ ဖြစ်ကြစေကာမူ တောကြီးမျက်
 မဲ သစ်တပင်အောက်၊ ဝါးတပင်ခြေရင်းတွင် သီတင်းသုံးရင်း
 မင်းညီမင်းသား ဘဝတိုးက မှန်မြတ်လှသည့် အစာ အာဟာ
 ရ အဖြာဖြာတို့ကို စားသုံးလာကြသူများ ဖြစ်ကြပါလျက် ယ
 ခုအခါတွင်မူ ရှာသူတို့က လှူသမျှ ဆွမ်း၊ လောင်းသမျှ ဟင်း
 လျာတို့ဖြင့် မျှတလျက် ဟိုရွေးယခင် တောသို့ မဝင်ခင်က ပိုးဖဲ
 ကတ္တီပါ အဖြာဖြာတို့ကို လှည့်ဆည်ဝတ်ကြသော ရွှေနန်းထက်
 ဖွား မင်းသားတို့ ဖြစ်ကြပါလျက် ယခုအခါအသက်မူ မြေခုံတို့
 အလိမ်းလိမ်းကျသော သက်န်း (၃)ထည်ကို ဝတ်ရုံကြလျက်

၂၅၀၈

ရွှေတို့ကို မသိုးသက်န်း ပူဇော်ပွဲ

၂၁

တရားဖြင့် ပျော်မေ့၍ နေကြသည့် အဖြစ်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်
ရှု ကြည်ညိုသဒ္ဓါ စေတနာပွားနိုင်ကြပါစေ။

ဘုရားဖူးရန် သွားရောက်ကြခြင်း

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင် သုံးကျိပ်တို့သည် ဓုတင်လေးရပ် အကျင့်
မြတ်ကို ကျင့်ဆောင်လျက်ရှိကြ၍ သာဝတ္ထိပြည်ရှိ မြတ်ဘုရား
ကို ဖူးမျှော်ရန် အသီးအသီး အာသာဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်လာ
ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ညီနောင် သုံးကျိပ်တို့သည် ဆန္ဒတစ်ခု
တည်းဖြင့် ကဆုန်၊ နယုန် နွေကာလကုန်၍ မိုးသံလေသံတို့
ခြိမ်သံစ ပြုလာချိန်တွင် ဇာတိဌာနီ ပါဝေယျကပြည်မှ မြတ်
ဘုရားကို ဖူးမျှော်ရန် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
သို့ ကြွလာကြကုန်၏။ ပါဝေယျကပြည်နှင့် သာဝတ္ထိပြည်ကား
ခရီး (၁၅) ယူဇနာ၊ မိုင်အားဖြင့် (၁၅၀) မိုင်ခန့်မျှ ကွာဝေး
လှ၏။ ခြေလျင်ခရီးဖြင့် ကြွချီလာကြခြင်းလည်း ဖြစ်၍ တရား
အမှတ်ဖြင့် ရှုမှတ်လာခြင်းတို့လည်း ဖြစ်ရကား ခရီးမပေါက်
သာဝတ္ထိပြည်သို့ မရောက်နိုင်ဘဲ ရှိကြကုန်၏။ ဝါဆိုရန် အချိန်
အခါလည်း ကျရောက်နေပေပြီ။ ထို့ကြောင့် “ငါတို့တော့
မြတ်ဘုရားကို ဖူးမျှော်ခွင့် ရကြမည်မဟုတ်” ဟု သာဝတ္ထိပြည်
အရောက် ခရီးမဆက်တော့ဘဲ သာဝတ္ထိပြည်အနီးရှိ သာကေ
စာမြို့၌ ရပ်နား ဝါဆိုကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့်—

အန္တရာမဂ္ဂေ သာကေတေ ဝဿ ဥပဂစ္ဆိံသုံ၊

အန္တရာဇော၊ ရှေးဒုကြားဖြစ်သော။ သာကေတော၊ သာ
ကေတမြို့၌။ ဝဿံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ ဥပဂစ္ဆိံ' သု၊ ချဉ်းကပ်ကြ
ကုန်ပြီ ဟုပ ဝိဇ္ဇိတော်၌ လာရှိပေ၏။

ရွှေ့လိမ်းကျသော သင်္ကန်းဖြင့်

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့သည် သာကေတမြို့၌ မပျော်
ပိုက်ဘဲ ဝါဆို၍ နေကြကုန်၏။ သီတင်းကျွတ်ဘို့ရန် အချိန်
ကိုသာ မျှော်မှန်း၍ နေကြကုန်၏။ ထို့နောက် သီတင်းကျွတ်
လျှင် ကျွတ်ချင်း၊ ပဝါရဏာပြုလျက် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရှေး
ထွက်ခွါလာကြကုန်၏။ သီတင်းကျွတ်သော်လည်း မိုးကား မ
ကုန်သေး။ သဲကြီးမဲကြီး ရွာသွန်းဖြိုးလျက် ရှိ၍ ထိုမိုးကြောင့်
ရေဆင်း ကြမ်းလျက် ရှိ၏။ ရေဆင်း ကြမ်းမှုကြောင့် ညွှန်
ပျောင်းများ ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ခြေလျင်ခရီး
ဖြင့် ကြာချီတော်မူလားကုန်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့၏
သင်္ကန်းတို့ဝယ် ရွှေ့တို့ဖြင့် ပေကံ့လျက် ရှိကြကုန်၏။ တိစိတ်
ရိတ်ရုံတင်ဆောင်သော ရဟန်းတို့ဖြစ်ရကား သင်္ကန်း ဖလှယ်
ဝတ်ဘို့ရန်လည်း မရှိကြကုန်။ ထို့ကြောင့် ထိုရွှေ့တို့ဖြင့် ပေ
ကံ့လျက်ရှိသော သင်္ကန်းတို့ဖြင့် ဘုရားထံ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏။

ကျန်းမာကြပါကုန်၏လော

မြတ်ဘုရားသည် ၎င်းထံမှောက်သို့ ရောက်ရှိလာ ကြကုန်
သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင် သုံးကျိပ်တို့အား “ချစ်သားတို့ ...
ကျန်းမာကြကုန်၏လော၊ မျှတကြကုန်၏လော၊ ချမ်းသာစွာ

ဝါကပ်ခဲကြရကုန်၏လော” ဟု ပဋိသန္ဓာရ ကထာဖြင့် မေး မြန်းတော်မူ၏။

ထိုအခါ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့က “မှန်လှပါဘုရား၊ ဘုန်း ထော်ကြောင့် ကျန်းမာကြပါကုန်၏၊ မျှတကျပါကုန်၏၊ ချမ်း သာစွာ ဝါကပ်ခဲကြပါကုန်၏၊ သို့ရာတွင် လမ်းခရီးအကြား ဌီ မိုးကြီး သီးထန်စွာ ရွာသွန်းမှုကြောင့် ရေဆင်းကြမ်းလျက် ရေညှန်ပျောင်းတို့ငယ် ဖြတ်သန်း၍ လာရပါသဖြင့် သင်္ကန်း တို့ငယ် ရှိရှိတို့ဖြင့် ပေကျံစွာ လာရှိခဲကြရပါသည်ဘုရား” ဟု အညီအညွတ် လျှောက်ထားကြသော်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်သုံးကျိပ်တို့အား မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် သနားရကား၊ “ချစ်သားရဟန်းများ တို့ ဝါကျတ်သော ရဟန်းတို့အား ကထိန်ခင်းခြင်း ခွင့်ပြုတော် မူ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကထိန်အကျိုး

ကထိန်ခင်းပြီးသော ရဟန်းတို့အား

- (၁) ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပြန်ကြားဘဲ၊ ဒါယ ကာအိမ်သို့ သွားနိုင်ခြင်း၊
- (၂) တိစီငရိတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်းကို မယူဘဲ သွားနိုင်ခြင်း၊
- (၃) ဂဏဘေးဇဉ်ကို စားနိုင်ခြင်း၊
- (၄) အလုံရှိတိုင်း အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ မပြုသော သင်္ကန်း ကို ဆောင်နိုင်ခြင်း၊

(၅) ထိုကထိန်ခင်းသော ကျောင်း၌ သင်္ကန်းဖြစ်ပေါ်
 လောဟိုင်း သင်္ကန်းသလ္လသိုင်း ကထိန်ခင်းသော
 ရဟန်းတို့အား ဖြစ်ခြင်း ဟူသော ဤငါးပါး
 သော အာနိသင်တို့ကို ရကုန်၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဤသို့၌ ကထိန်သင်္ကန်းခေါ် မသိုးသင်္ကန်းအား ဆိုခဲ့ပြီး
 သော တဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်တို့ကျိပ်တို့အား အကြောင်းပြု၍
 မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြရပေသတည်း။

အတုယူစရာ နမူနာ

ဤသို့ဖြစ် ကထိန်သင်္ကန်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံ သမိုင်းကြောင်း
 ကို သိရသဖြင့် ကထိန်သင်္ကန်းသည်ပင် မသိုးသင်္ကန်း၊ မသိုး
 သင်္ကန်းသည်ပင် ကထိန်သင်္ကန်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားခဲ့ပေ
 ပြီ။ ထိုကထိန်သင်္ကန်းခေါ် မသိုးသင်္ကန်းကိုကား ရှေးမြန်မာ
 ဘုရင်တို့ ကိုယ့်ထီးကိုယ့်နန်း၊ ကိုယ့်ကြွင်းနှင့် နေထိုင်စဉ်အခါ
 ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ ကိုယ်တော်တိုင်ပင် အဂ္ဂမဟာသီ ဒေဝီခေါင်
 ဖျား မူးမတ်များ ခြံရံ၍ လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်းကို သမိုင်းအထွေ
 ထွေ ရာဇဝင်အစောင်စောင်တို့မှာ တောက်ပြောင်စွာ ပေါ်
 လွင်ခဲ့လေပြီ။ ဤကဲ့သို့ မသိုးသင်္ကန်း ယက်ပုံအကြောင်းနှင့်ကား
 မြစ်ဖျားခံ့ကို ရှာဖွေသုတေသန ပြုကြရာ၌ မြတ်ဘုရား၏
 မယ်တော် မိဒဒ္ဒတော်ခေါ် တမိကိုပင် သာဓကတင်ကာ ထုတ်
 ဖော်ခဲ့ကြပါသည်။

ပိဋကတ်တွင် မလာ

မိဒွေးတော်ဂေါတမီ၏ သင်္ကန်းသည် ကထိန်သင်္ကန်းခေါ် မသိုးသင်္ကန်းကား မဟုတ်ခဲ့။ ထို့ပြင် မိဒွေးတော်ဂေါတမီ၏ သင်္ကန်း ယက်ခြင်း သည်လည်း တနေ့တည်းဖြင့် အပြီးယက်ကြောင်း ပိဋကတ်စာပေတို့တွင် မလာရှိပေ။ ထို့ပြင် ထိုသင်္ကန်းကို ယက်လုပ်ပြီးနောက် မိဒွေးတော်ဂေါတမီသည် ပြီးလျှင်ပြီးခြင်းမလှူဒါန်းသေးပါ။ နောက်တကြိမ် မြတ်စွာဘုရား ကပ္ပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့ ရောက်ရှိလာသည့် အချိန်တွင်မှ ထိုသင်္ကန်းကို လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းသော်ကား မိဒွေးတော် ဂေါတမီ၏ သင်္ကန်းကို အလှူခံဘို့ရန် မိဒွေးတော် ဂေါတမီဘက်မှ ရပ်တည်လျက် ရှင်အာနန္ဒာထေရ်မြတ် လျှောက်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ပဋ္ဌမအကြိမ် ကပ္ပိလဝတ် နေပြည်တော်သို့ သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီး၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ၊ နေပြည်တော်သို့ ကြွရောက်ချိန်၌ ညီတော်အာနန္ဒာသည် ရဟန်းအဖြစ်သို့ မရောက်သေးသောကြောင့်ပင်တည်း။

ယင်းသို့ဖြင့် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း မိဒွေးတော်ဂေါတမီ၏ သင်္ကန်းသည် တနေ့တည်းအပြီး ယက်လုပ်ခြင်း မဟုတ်ခြင်းကြောင့် မသိုးသင်္ကန်း မခေါ်ဆိုနိုင်သော်လည်း ၎င်း၏ သင်္ကန်းယက်လုပ်ပုံ ယက်လုပ်နည်းကိုကား အတုယူစရာ၊ နမူနာဖြစ်ပေ၏။

သမိုင်းဝင် အတုယူစရာ

မှန်လှ၏။ မြတ်ဘုရား၏ မိဒွေးတော် သုဒ္ဓေါဓနဘုရင်မင်း မြတ်၏ အပူမဟေသီ ဒေဝီခေါင်ဖျားကြီး ဖြစ်ပါလျက်၊ ထိုမျှ သာမန်လူတို့ပြုလုပ်ကြသောဝါကျိတ်၊ ဝါဖတ်၊ ဝါချည်ငင်ခြင်း ကိစ္စကို သားတော် ဘုရားအပေါ်၌ ကြီးမားလှသည့် သဒ္ဓါ ထက်သန်လှသည့် စေတနာ အရပ်ရပ်တို့ကြောင့် ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းကို အသို့လျှင် စာပေမတင် သမိုင်းမဝင်နိုင်ပါ။ ရှိပါအံ့နည်း။ ပိဋကစာပေတွင် သင်္ဂါယနာ ထေရ်အရှင်မြတ်တို့ က မှတ်တမ်းတင်ကာ ဂုဏ်ပြုတော်မူခဲ့ကြပြီး သမိုင်းဆရာတို့ ကလည်း သမိုင်းမှာ ထွန်းပြောင်စေခဲ့သည်မှာ ယခုခေတ်သို့ ပင် တိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ထိုသို့ ထွန်းပြောင်ခဲ့သော မိဒွေးတော်ဂေါတမီ၏ ဆောင်ရွက်ချက်ကို ဤတွင် မဖော်ပြလျှင် မပြည့်စုံပဲ ရှိ၍ ဖော်ပြရန် အကြောင်း ဆိုကလော့ပါပြီ။

ဆိုရေးရှိက၊ ဆိုအပ်လှ၏။ ဆိုပလျားလျား၊ ထားပခြေမိ၊ ငါဝန်ရှိခဲ့၊ ဆိုသည့်အတိုင်း မိဒွေးတော်ဂေါတမီ၏ အကြောင်းကို ဆိုရပါတော့မည်။

မိဒွေးတော် ကျေးဇူး

အံ့ကျွန်ုပ်တို့ မြတ်ဘုရား၏ မိဒွေးတော်ကား မြတ်ဘုရား အပေါ်၌ အလွန်ပင် ချစ်မြတ်နိုးတော်မူလျက်၊ သဒ္ဓါအား ထက်သန်တော်မူလှ၏။ စေတနာမောင်းကား ကောင်းလှ၏။ အဘယ်မျှ ချစ်မြတ်နိုး၍ သဒ္ဓါအားထက်သန် စေတနာသန်ခဲ့

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

သည်ကိုကား၊ သားတော်ရင်း နန္ဒမင်းသားကို အထိန်းတော်
 ထိုအား အပ်နှံ၍ မြတ်ဘုရားလောင်းကိုမူကား ကိုယ်တိုင်ပင်
 နို့ချိုတိုက်ကျေး၊ မွေးမြူခဲ့၏။ သားတော်ရင်း နန္ဒမင်းသား
 သည် မိဒွေးတော်ဂေါတမီ၏ နို့ကို ဝအောင်မစို့ခဲ့ရရှာ
 ပေ၊ မြတ်ဘုရားသာ အားရပါးစို့ခဲ့ရလေသည်။ ဤမျှသော
 အရှယ်ကပြီး မြတ်ဘုရားအား ပြုစုခဲ့သည်မှာ သက်တော်
 (၂၉) နှစ် ကြာညောင်းသည်တိုင်အောင် ခဲတယ်ဘောဇဉ်
 ချိုချဉ်အဖြာဖြာ၊ အဝင်္ဂီကနဆားတို့ဖြင့် တင်တယ်စေခဲ့သည်
 မှာ မြတ်ဘုရားအတွက် လိုအပ်ချက် မရှိတည်တိုင်အောင်ပင်
 ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ယုတ်စွနဆုံး ငှက်ပျောသီးကလေးကိုပင်
 အခွံခွါ၍ ကျေးမွေးပြုစုခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အန္တမသော
 မောဝဇလမတ္တမိ မယာ ဒိန္နကမေဝ ဟောတိဟု ဆိုပေ၏။

နှလုံးကြေကွဲ အသဲကျမ်း မျှ

မြတ်စွာဘုရားသည် သက်တော် (၂၉) နှစ် အရှယ်တွင်
 တောထွက်၍ လာခဲ့သဖြင့် ထီးရိပ်နန်းရိပ်နှင့် ဝေးကွာပြီး ဥရု
 ဝေလတောတွင် ဒုက္ကရုစရိယ အကျင့်တော်မြတ်ကို ကျင့်တော်
 မူလျက်ရှိကြောင်း၊ ဆခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဓနမင်း ကြီးနှင့်
 မိဒွေးတော် ဂေါတမီထံမှောက်သို့ သတင်းစကား ရောက်
 သည့်အခါတွင်မူ နှလုံးကြေကွဲ အသဲကျမ်းမျှ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။
 သားတော်အား မျော်မှန်း၍ တမ်းတခဲ့ကြ သည်မှာ လည်း၊
 ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီးနှင့် မိဒွေးတော်ဂေါတမီတို့
 ပင်၊ ဘုရားဖြစ်ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်း တောင်းကြသည်။

မှာလည်း ခမည်းတော်နှင့် မိဒွေးတော်တို့ပင်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားဖြစ်တော်မူသည့်အကြောင်း ကြားသိရသည့်အခါ မြတ်ဘုရားကို ဖူးမျှော်ချင်လှ၏။ ယင်းသို့ဖူးမျှော်ချင်လှသဖြင့် တမန်ပေါင်း ထောင်ထောင်ချီ၍ ပင့်ဆောင်ခဲ့၏။ ယင်းသို့ပင့်ဆောင်ခဲ့သော်လည်း ကြံချီမလာခဲ့၊ နောက်ဆုံး ဖွားဘက်ဆော်ကာလ ဒါယီကို စေလွှတ်ပင့်ဆောင်မှသာ ကြံချီတော်မူလာ၏။ ဖွားဘက်ဆော် ကာလဒါယီသည် မြတ်ဘုရားအား ခြေခက်ဆယ်သော ဂါထာဗန္ဓတို့ဖြင့် ကဗျာဖွဲ့သီ ပင့်လျှောက်ညီသည့်အခါ တွင်မှသာ ကပိလရွှေနှင်းသို့ ရွှေစက်တော်ဖြန့်ချိ ကြံရောက်တော်မူလာသော မြတ်ဘုရား၏ အတုမချိ၊ “ရူပသောဘဂ္ဂ” ရူပကာယ၏ တင့်တယ် ကောင်းမြတ်တော်မူသည့် ဗုဒ္ဓအသရေတော်ကို ဖူးမျှော်ရသည့် မိဒွေးတော်မှာ ဖူးလို့မဝနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့တော့၏။ ကြည်ညိုလို့မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့၏။ မြတ်ဘုရားအပေါ် ကြည်ညိုခြင်းမှ ဖြစ်ပွားခဲ့ရသည့် ပီတိသောမနဿတို့သည် လျှောက်ပြော၍ ကျခံလေပြီ။ ဗလဝ သဒ္ဓါ၊ ဗလဝ စေတနာတို့မှ ပေါက်ဖွားသည့် ဗလဝ သောမနဿ ဟူ၍ပင် ပိဋကတ်တော်တွင် ဖော်ကျူးထားရှိပေသည်။

မိဒွေးတော်၏ အကြံ

ထိုဗလဝ သောမနဿကြောင့် မိဒွေးတော် ဂေါတမီသည် မြတ်ဘုရားအား သင်္ကန်းလှူတို့ရန် အကြံအစည် ဖြစ်ခဲ့၏။ ယင်းသို့ ဖြစ်ခဲ့ရာ၌ သာမန် ကြံစည်ခဲ့ခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။ ထူးဆန်းအံ့ဩတယ်ရာပင် ဖြစ်၏။ ကြံစည်ပုံကား ဤရာဇဂြိုဟ်

ပြည်တွင် အဘိုးအနွှယ် ထိုက်တန်သော အဝတ်တို့ကား ရှိပေ
ကုန်၏။ ထိုအဘိုးအနွှယ် ထိုက်တန်ကုန်သော ထိုအဝတ်တို့သည်
ငါ့ကို မနှစ်သက်စေနိုင်ကုန်။ ထို့ကြောင့် ငါ့ကိုယ်တိုင် စီမံ
ခန့်ခွဲ ယက်လုပ်သော အဝတ်တို့ဖြင့်သာလျှင် မြတ်ဘုရားကို
လှူဒါန်းအံ့ဟု အကြံအစည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ထို့ကြောင့်--

ဣမသ္မိံ ခေါပန ရာဇဂဟေ ဗဟူနိ မဟဉ္စာနိ ဝတ္ထာ
နိ အတ္တိ တာနိ မံ န တောသေန္တိ၊ သဟတ္တာ ကတ
မေဝ မံ တောသေတိ၊ သဟတ္တာ ကတော၊ ဒဿာမိတိ
စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေသိ ဟု ဆိုကြလေပြီ။ (ဥပရိပဏာသ ဒက္ခိဏာ
ဝိဘင်္ဂသုတ္တဝဏ္ဏနာ-၂၁၉)

ဣမသ္မိံ ခေါပန ရာဇဂဟေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ မဟဉ္စာ
နိ၊ အဘိုးအနွှယ် ထိုက်တန်လှကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့
သည်။ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကြပါကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုရှိကြကုန်
သော အဝတ်တို့သည်။ မံ၊ ငါ မိဒွေးတော် ဂေါတမီကို။
န တောသေန္တိ။ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေနိုင်ပါကုန်။ သ
ဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ကတေဝေ၊ ပြုစီရင်မှသာလျှင်။ မံ၊ ငါ့
ကို။ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေဘိ၏။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်
ဖြင့်။ ကတော၊ စီမံခန့်ခွဲ ပြုလုပ်၍။ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူတော်အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်အကြံအစည်သည်။ ဥပ္ပါဒေသိ၊
ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့လေပြီ။

သင်္ကန်းယက်ခြင်း

ထို့နောက် မိဒွေးတော် ဂေါတမီသည် အကြံအစည် ဖြစ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဈေးမှ ဝါကို ဆောင်ယူခဲ့၏။ ထို့နောက် ဆောင်ယူခဲ့သော ဝါကို ကိုယ်တိုင်ကျိတ်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ကျိတ်ပြီးသော ဝါကို ဖတ်ခဲ့၏။ ထို့နောက် သိမ်မွေ့လှစွာသောချည်ကို ငင်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ရွှေနန်းတော်အတွင်း၌ပင် ယက္ကန်းရုံကြီးကို ဆောက်လုပ်စေခဲ့ပြီး၊ ယက္ကန်းသည်တို့အား ခေါ်ဆောင်ပြီး ယက်လုပ်စေခဲ့၏။ ယက္ကန်းသည်တို့အား သုံးဆောင်စရာ ခဲဘယ် တောဇဉ်တို့ကို ကျွေးမွေးပြုစုပြီး ယက်စေခဲ့၏။ မိမိကိုယ်တိုင်ကမူ အခါအခွင့်သင့်ထိုင်း အထိန်းတပ်များခြံရံလျက် ယက္ကန်းရုံသို့ သွားရောက်ပြီ။ ယက်သွားစွန်းကို ကိုင်ဆောင် ယက်လုပ်ခဲ့လေ၏။

ထို့ကြောင့် -

အထန္တရာပဏာ ကပ္ပိသံ အာဟာရာပေတော သဟဒတ္တေနဝ ပိသိဘောပေါသေတော သုခမသုတ္တံ ကန္တိဘော အန္တောဝတ္ထုသ္မိံ ယော သာလံ ကာရာပေတော သိပ္ပိကေ ပက္ခောသာပေသော သိပ္ပိကာနံ အတ္တနော ပရိဘောဂ ခါဒနိယတောဇနိယမေဝ ဒတော ဝါယာပေသိ ကာလာနု ကာလာဇ္ဇ ဝါတိဂဏ ပရိဝုကာ ဂန္ဓာ ဝေမကောဋီ အဂ္ဂပဟသိ သ္မိအပ်လေပြီ။

အထ၊ ထိုသို့ မိဒွေးတော်ဂေါတမီ၏ သင်္ကန်းလှူတို့၌ အကြံအစည်ဖြစ်သောအခါ၌၊ အန္တရာပဏာ၊ ဈေးသို့သွားရောက်

၍။ ကပ္ပိသံ၊ ဝါချည်ကို၊ အာဟာရာပေတု၊ ဆောင်ယူစေ၍။
 သဟတ္ထေနဝ၊ မိမိသက်ဖြင့်သာလျှင်။ ပိသိဘူ၊ ထ၍။ ပေါ
 သေဘူ၊ ပုတ်ခတ်၍။ သုခုမသုတ္တံ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သောချည်ကို၊
 ကန္တိတု၊ ဗိုင်းငင်၍။ အန္တောတ္ထုသ္မိ၊ ယေဝ၊ ရွှေနန်းတော်
 အတွင်းသားလျှင်၊ သာလံ၊ ယက္ခန္ဓာရုံကို။ ကာရာပေတု၊ ပြုစေ
 ၍။ သိပ္ပိက၊ ယက္ခန္ဓာသည်တို့။ ပက္ခောသာပေတု၊ ခေါ်
 စေ၍။ သိပ္ပိကာနံ၊ ယက္ခန္ဓာသည်တို့သား။ အတ္တေနာ၊ မိမိ၏။
 ပရိဘောဂ ခါဒနိယ ဘောဇနိယဒမဝ၊ အသုံးအဆောင် ခဲ
 ဘယ် ဘောဇနိယကို။ ဒသ္မာ၊ ပေး၍။ ဝါယာပေသိ၊ ယက်
 စေ၏။ ကလေးနုကာယဉ္စ၊ အခါအခွင့်သင့်တိုင်းလည်း။ ဝါ
 တိဂဏပရိဝုဏ္ဏ၊ အထိန်းတော်များခြံရံလျက်။ ဝန္တော၊ ယက္ခန္ဓာ
 ရုံသို့သွား၍။ ဝေမကောဋီ၊ ယက်သွားစွန်းကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊
 ကိုယ်ဆောင် ယက်လုပ်တော်မူ၏။

ဘုရားကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်ခြင်း

ဤသို့ဖြင့် မိဒွေးတော် ဝေါဟမိသည် စိတ်တိုင်းကျ မြတ်
 စွာဘုရား အတွက် သင်္ကန်းကို ယက်လုပ် ပြုစီ၊ သည့်အခါ
 သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီးထံသို့ သံတော်ဦးတင်လျှောက်ပြီး သားတော်
 မြတ်ဘုရားထံ သင်္ကန်းလှူတို့နှင့် ခွင့်ပန်ခဲ့၏။ သုဒ္ဓေါဓနမင်း
 ကြီးသည်လည်း မိဒွေးတော် ဝေါဟမိ၏ သားတော်ဘုရားထံ
 သွားရောက်ရေးအတွက် စီမံတော်မူခဲ့၏။ လမ်းခရီးကို ရှင်းလင်း
 စေခဲ့၏။ ခရီးလမ်းအကြား ခေပြည်စိုးများကို ကမ်းခွဲ၏။
 တံခွန် ကုက္ကားများကို ရွှေနန်းတော်ကြီးမှ နိဗ္ဗာန်ခါရုံ ကျောင်း

တော်ကြီးသို့အရောက် စိုက်ခဲ့၏။ ပန်းတို့ဖြင့် ကြဲဖြန့်၍ ထား၏။ ထို့နောက်မိဒွေးတော်ဂေါတမီသည်ယက်လုပ်ပြီးသော သင်္ကန်း အစုံကို ဥက္ခေသင်းထက်တွင်တင်လျက် မြတ်ဘုရားထံသို့ သွားရောက်ခဲ့၏။

ဘုရားအား လျှောက်ထားခြင်း

မြတ်ဘုရားထံမှောက်သို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလျက် သားတော်အရှင်မြတ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၏ မိဒွေးတော်ဖြစ်သော တပည့်တော်မသည် နန်းတော် ဘဏ္ဍာတိုက်မှ ထုတ်နှုတ်၍ ရဟန်းတရာ ရဟန်းတထောင် ရဟန်းတသောင်း အားပင်လျှင် သင်္ကန်းတော်အစုံတို့ကို လှူဒါန်းရန် စွမ်းဆောင်နိုင်ပါ၏ဘုရား။

သို့ရာတွင် ယခုအခါသော်မူ သားတော် မြတ်ဘုရားအား ရည်မှန်း၍ ဤသင်္ကန်းအစုံကို ကိုယ်တိုင်ပင် ယက်လုပ်ခဲ့ပါ၏ ဘုရား။ ထို့ကြောင့် ထိုသင်္ကန်းအစုံကို ခံယူတော်မူပါဘုရား ဟု လျှောက်ထား၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် မိဒွေးတော်၏ သင်္ကန်းကို အလှူမခံဘဲ ပစ်ပယ်တော်မူ၏။ မိဒွေးတော်သည် မလျှော့ဘဲ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တင်လျှောက်၏။ မြတ်ဘုရားလည်း အလှူမခံဘဲ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပစ်ပယ်တော်မူ၏။

အရှင်အာနန္ဒာ ကူ၍ လျှောက်ထားခြင်း

ထိုအချိန်တွင် မြတ်ဘုရားအနီးအပါး၌ ညီတော် အာနန္ဒာ သည် ရှိ၍နေပေ၏။ မိဒွေးတော်၏ တင်လျှောက်ခြင်းကို၎င်း၊

မြတ်ဘုရား၏ ပစ်ပယ်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ညီတော် အာနန္ဒာသည် ကြားလျက်ရှိ၏။ ယင်းသို့ရကား ညီတော်အာနန္ဒာသည် မိဒွေးတော်အား သနားကရုဏာ ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

မိဒွေးတော်၏ အကြောင်းကိုလည်း ပြန်ပြောင်းအောင်းမေ့လျက်ရှိ၏။ အော်... မိဒွေးတော်ကား မြတ်ဘုရားအပေါ်၌ အလွန်ပင် ချစ်မြတ်နိုးလှ၏။ သားတော်အရင်း ဖြစ်သူ နန္ဒမင်းသားကို ပစ်ပယ်၍ အမတော်မှ မွေးဖွားသည့် တူရင်းဖြစ်သည့် မြတ်ဘုရားကို ငယ်စဉ်ကပင် ချစ်သဒ္ဓါ ပိုခဲ့၏။

သားတော်ရင်း နန္ဒမင်းသားကို အထိန်းတော်တို့အား ပေးအပ်လျက် နို့ချိုတိုက်ကျွေး မွေးမြူစေခဲ့၏။ အထိန်းတော်တို့လက်တွင် ကြီးပြင်းစေခဲ့၏။

မြတ်ဘုရားကိုသော်မူ ရွှေရောင်တော်မှ ဖြစ်သည့် နို့ရည်ကို ကိုယ်တိုင် တိုက်ကျွေးခဲ့၏။ တယုတယ မွေးမြူခဲ့၏။ စားလျှင်လည်း သူ့လက်ဖြင့် ကျွေးမွေးခဲ့၏။ ဝတ်လျှင်လည်း သူ့လက်ဖြင့် ဝတ်ဆင်ခဲ့၏။ မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံ၊ တကောက်ကောက် စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် မြတ်ဘုရားအား သူ၏ လက်တွင်ပင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သူ ဖြစ်ပေလျက် ယခုအခါသော်မူ မွေးကျေးဇူးကိုမှမထောက်၊ တောက်တောက်ခါခါ ပစ်ပယ်တော်မူချေ၏ဟကား။

မွေးကျေးဇူးကို ပစ်ပယ်လျှင်လည်း ထားဘိဦး၊ အချိန်တော့ ကြာညောင်းခဲ့ပြီမို့ မေ့ပျောက်၍ နေပေပြီကောဆိုလျှင် ဖြစ်နိုင်ပါသေး၏။

ယခုအခါသော်မူ သူ၏ လောလောဆယ် ပင်ပင်ပန်းပန်း ဆောင်ရွက်ချက်ကို ထောက်လျှင် ဝမ်းမြောက်စွာပင် လက်ခံ ထင်သည် မဟုတ်ပါလော။

မိဒွေးတော်က သူ့ကိုယ်တိုင် ဈေးမှ ဝါကို ဝယ်ခဲ့ပါ၏ ဘုရား။ ထိုဝါကို ကိုယ်တိုင်ပင် ပင်ပင်ပန်းပန်း ကြိတ်ရပါသည် ဘုရား။ ကြိတ်ပြီးနောက်လည်း မပြီးသေးပါဘုရား။ ချည်အဖြစ်ရောက်အောင် ပို့ဆောင် လုပ်ရပါသေးသည်ဘုရား စသည်ဖြင့် နှုတ်က ဝေတုတ်တုတ်ဖြင့် သင်္ကန်းကို ပင်ပန်းစွာ ရက်လုပ် ရပုံအကြောင်းကို မိဒွေးတော်သည် ပြန်ပြောင်းပြီး အလှူခံ လာနိုင်အောင် အကြိမ်ကြိမ်လျှောက်ထားပါလျက် ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ပစ်ပယ်ခြင်းကိုကား မြတ်ဘုရားသည် ဘာမျှအားနာခြင်း မရှိပီတိကားဟု ညီတော်အားနန္ဒာသည် ပုထုဇဉ်တို့သဘာဝအတိုင်း မြတ်ဘုရားအပေါ် နှစ်သက်ခြင်းမှ ကင်းလျက် မြတ်ဘုရား၏ ရက်ရက်စက်စက် ပစ်ပယ်ခြင်းကို လျစ်လျူရှု၍ မထားနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့၏။

ဝမ်းထဲတွင် မြို့သိပ်၍ မထားနိုင်အောင် ရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် လက်စုံမို့ ၍ ရှိခဲ့လျက်—

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ မိဒွေးတော်သည် အရှင်ဘုရားအတွက် အလှူနံပင် ကျေးဇူးများလှပါ၏ ဘုရား။ မြတ်ဘုရားအား မွေးဖွားပြီးနောက် အရှင်ဘုရား၏ မယ်တော်သည် နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်ခဲ့ရာတွင် မိဒွေးတော်သည် သား

ရွှေတို့ကို မသိုးသက်န်း ပူဇော်ပွဲ

တော်ရင်း နန္ဒမင်းသားကို အထိန်းတော်များလက်သို့ ပေးအပ်လျက် အရှင်ဘုရားကို နို့ချို တိုက်ကျွေးတော်မူခဲ့ပါ၏ဘုရား။ အရှင်ဘုရား သက်တော် ၂၉ နှစ်အရွယ်တော် ရောက်သည့် တိုင်အောင်ပင် မိဒွေးတော်သည် ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့ရသဖြင့် အလွန်ပင် ကျေးဇူးများပါ၏ဘုရား။

ထိုနည်းတူစွာ အရှင်ဘုရားသည်လည်း မိဒွေးတော်အား သရဏကုံ တည်စေခဲ့ပါ၏ဘုရား၊ သီသကိုလည်း စောင့်သုံးစေခဲ့ပါ၏ဘုရား၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကိုလည်း သိစေတော်မူခဲ့ပါ၏ဘုရား၊ ထို့ကြောင့် အရှင်ဘုရားသည်လည်း မိဒွေးတော်အား ကျေးဇူးကြီးမားလှပါ၏ဘုရား။

အပြန်အလှန် ကျေးဇူးများခြင်း

ယင်းသို့ အပြန်အလှန် ကျေးဇူး ကြီးမားတော်မူခြင်းကြောင့် မိဒွေးတော်၏ သက်န်းကို အလှူခံတော်မူပါမည့်အကြောင်း တင်လျှောက်သော်မှ မြတ်ဘုရားသည် ဤသို့ ပြစ်ခဲ့လျှင် “မိဒွေးတော်ဂေါတမီ ဤသက်န်း အစုံတို့ကို သံဃာအား လှူဒါန်းပါလော့၊ သံဃာအား လှူဒါန်းခြင်းသည် အကျိုးကျေးဇူး ကြီးမားလှ၏” ဟု ညွှန်ကြားတော်မူ၏။

ဤတွင် မြတ်ဘုရားသည် သံဃာအား လှူဒါန်းဖို့ရန် ညွှန်ကြားတော်မူခြင်းမှာ—

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်းပူဇော်ပွဲ

(၁) မြတ်ဘုရားအား ရည်မှန်း၍ စေတနာသုံးတန်၊ သံဃာတော်အား ရည်မှန်း၍ စေတနာသုံးတန်၊ ပေါင်းစေတနာ (၆) တန်၊ မိဒွေးတော်အား ဖြစ်စေလိုခြင်း၊

(၂) သံဃာအား လှူဒါန်းခြင်းသည် ငါဘုရားကို ပူဇော်ရာကျသည့်အပြင် သံဃာကိုသည်း ပူဇော်ရာကျသည်မည်သဖြင့် မိဒွေးတော်အား ကျေးဇူးများစေလိုခြင်း၊

(၃) ငါဘုရားကား ကြာမြင့်စွာ တည်ရှိမည် မဟုတ်၊ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်သည်ကား သံဃာ၌ တည်ရစ်လတ္တံ့၊ နောင်လာနောက်သား လူအများတို့သည် သံဃာ၌ ရိုသေသမှု ဖြစ်စေပြီး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို လှူဒါန်းစေလိုခြင်း၊

အံ့ကြောင်း ခု ချက်တို့ကြောင့် သံဃာအား လှူဒါန်းတို့ ရန် ညွှန်ကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဤသို့ ဆိုခဲ့လေသည်။

(၁) ဧဝံ ကိရုဿ အဟောသိ “ဣမိဿံ မံ အာရဗ္ဗပုဗ္ဗံစေတနာ မုဉ္ဇေစတနာ ပရစေတနာတိ တိဿော စေတနာ ဥပ္ပန္နာ၊ ဘိက္ခု သံဃမ္ပိဿံ အာရဗ္ဗဥပ္ပဇ္ဇန္တု၊ ဝေမဿံ ဆ စေတနာ ဧကတော

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

ဟုတော့ ဒီဃရတ္တံ ဟိဘာယ သုခါယ ပဝိတ္တိယန္တိ။

(၂) သံဃေတေ ဒိဇ္ဇန္တေ အဟဂ္ဂေဝ ပုဇိတော ဘဝိဿာမိ သံဃော စာတိ။

(၃) အဟံ န စိရဋ္ဌိတိကော၊ မယှံ ပန သာသနံ ဘိက္ခု သံဃေ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ ပစ္ဆိမာ ဇနကာ သံဃေ စိတ္တိကာရံ ဇနေတူ တိ ယာဝ တတိယံ ပဋိဗာ ဟိတော သံဃဿ ဒါပေသိ။

ဤသို့ဖြင့် မိဒ္ဓေးတော်၏ သင်္ကန်းကို ယက်လုပ်ပြီး မြတ်ဘုရားအား လှူဒါန်းပုံ အကြောင်းကား ထင်ရှားလေပြီ။

သံဃိက သင်္ကန်း

မိဒ္ဓေးတော်၏ သင်္ကန်းအလှူကို အစွဲပြု၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဂ္ဂလိက အလှူ ၁၄ မျိုးနှင့် သံဃိက အလှူ ၇ မျိုးကို အကျိုးများနှင့်တကွ ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော် ဒက္ခိဏ ဝိဘင်္ဂသုတ်၌ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဟောတော်မူခဲ့ပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ညွှန်ကြားချက်အရ မိဒ္ဓေးတော်၏ သင်္ကန်းအလှူသည် သံဃိကဒါန ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ သံဃေ ဒိဋ္ဌိ မဟပုလံ အရ မှန်မြတ်သော အကျိုးကို ရရှိစေနိုင်သော အလှူမှန်အလှူမြတ် ဖြစ်ခဲ့ရပေပြီ။ ထို့ကြောင့် သံဃိက သင်္ကန်း လှူဒါန်းရေးကိစ္စမှာ မိဒ္ဓေးတော်မှ မြန်ကျေးဇူးခံခဲ့သည်ဟု ထင်ရှားမှုကို ထောက်ဆ၍ ဆိုနိုင်ပါသည်။

သံဃိက အလှူချည်းပင်

မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသော ကထိန်လျှာ သင်္ကန်းအလှူသည်လည်း သံဃိကအလှူပင် ဖြစ်ပါသည်။

မိဒွေးတော်၏ သင်္ကန်းအလှူနှင့် ကထိန်သင်္ကန်းအလှူသည် သံဃိကအဖြစ်ဖြင့် သံဃိကချင်း တူခဲ့ပါ၏။ ယင်းသို့ဖြင့် မိဒွေးတော်၏ သင်္ကန်းယက်လုပ် လှူဒါန်းပုံကို မသိုး သင်္ကန်းတွင် ရောင်ပြန်ဟပ်၍ တည်ထွင်ကြံဆ အတူပြုလုပ်ကြခြင်းသည်ကား အလှူပင် တန်ဖိုးရှိလှပါပေ၏။

မိဒွေးတော်၏ လှူဒါန်းပုံကား အနာဂတ် သာသနာတော် အတွက် မီးရှူးတန်ဆောင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်ဘုရားလက်ထက်မှ ယခုခေတ် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာ ကြာမြင့်သည့် တိုင်အောင်လည်း အရောင်တဝင်းဝင်း ထွန်းလင်းပြောင်လျက် ရှိပေ၏။ မိဒွေးတော်၏ လှူဒါန်းပုံကို အတုယူ၍ ထေရဝံဒါ သာသနာ၏ ဒါယကာ ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ဘုရင်မင်းမြတ် အဆက်ဆက်တို့သည်လည်း မိဒွေးတော်၏လက်မှ လက်ဆင့်ကမ်းကာ သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြသဖြင့်လည်း ကျွန်ုပ်တို့လက်သို့တိုင် အောင်ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။ ဤသယ်ဆောင်မှုကား ယခုလည်း ထွန်းလင်းတောက်ပြောင်၍ နေောင်တွင်လည်း အတုမဲ့အောင် ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းသော်ကား လူထုအား ဟိုင်းပြည်အားဖြင့် သယ်ဆောင်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။ မှန်လှ၏။ အ

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

နီးကပ်ဆုံး ကြည့်ပါဦးလော့။ ယခင်က ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ကြီး၏ မသိုးသင်္ကန်း ကပ်လှပဲ့သည် ရေကြည်တော်ဝတ်အသင်း၏ မှပိုင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ယခုအခါသော် ရွှေတိဂုံ စေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့ကြီး၏ ကြီးကြပ် အုပ်ချုပ်မှု လက်အောက်သို့ အလို့လိုပင် ရောက်ရှိလာ၏။ ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ကြီး၏ ဘုန်းတော်၊ ကံတော် အနန္တတို့ကြောင့် မသိုးသင်္ကန်းတည်းဟူသော အာသာဝတီ နယ်နိနတ်ပန်းသည် ဘုန်းကံရှင်ဖြစ်သည့် ရွှေတိဂုံ စေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့ကြီး၏လက်သို့ အလို့လိုပင် ညှုတ်ခွင့် လာခဲ့ရပါပေသည်။

ပထမအကြိမ် ကျင်းပခြင်း

ပထမနှစ် ခေါ်ဆိုရမည့် ၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် အချိန်မရလိုက်သဖြင့် တိုင်းနှင့် ပြည်နယ် ၁၄ ခု ရှိရာတွင် တဝက်မျှ တက်ရောက်၍ ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ကြီး၏ အရိပ်အောက်ဝယ် မသိုးသင်္ကန်း ကပ်လှပဲ့ကို ခြိမ်းခြိမ်းသဲသဲ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ထို မသိုးသင်္ကန်းကပ်လှပဲ့နှင့် ဆက်၍ -

- (၁) သွေးပူလင်းပေါင်း ၃၀၀၀ လှူဒါန်းပွဲ၊
- (၂) ကျပ် သိန်း တရာကျော်ဖိုး ရှေ့စင် ရှေ့သား ရှေ့ပြား သင်္ကန်းတော် ကပ်လှပူဇော်ပွဲ၊
- (၃) သံဃာတော် အပါး ၁၀၀၀ အနေကဇာ တင်ပွဲနှင့် ဆွမ်းဆန်တော် လောင်းလှပွဲ စသည့် မဟာအလှူတော်

ကြီးများကို ခြိမ်းခြိမ်းသဲမျှ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ စေတီတော်ကြီး၏ အရိပ်အောက်ဝယ် မြေညွတ်တမျှ စည်ကားလှပါသည်။ ထိုပွဲကြီး၏ ဗဟိုကော်မတီတွင် နိုင်ငံတော် ကောင်စီဝင် ရွှေတိဂုံ စေတီတော် နာယက အဖွဲ့ဝင် (အဖ) ဦးမင်းသိမ်းက ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးဘိုးဟန်က ဒု-ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးကြိုင်က အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဆောင်ရွက်ပြီး အဖွဲ့ဝင်များ၏ တာဝန်ကို အောက်ပါအတိုင်း အသီးသီး ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

- (၁) ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးမောင်မောင်ညွန့်က ဗဒ္ဒပူဇနိယကော်မတီဥက္ကဋ္ဌနှင့် သတင်းနှင့် ပြေးကြားရေးအဖွဲ့တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ရင်းလည်းကောင်း၊
- (၂) ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင် ဗိုလ်မင်းဂေါင်က ပျော်ပွဲရွာပွဲကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် မသိုးသင်္ကန်း ကပ်လှပူဇော်ပွဲတွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊
- (၃) ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးခင်မောင်လေးက သံဃာတော်အပါး ၁၀၀၀ အနေကလာတင်ပွဲနှင့် ဆွမ်းဆန်တော် လောင်းလှပွဲတွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊
- (၄) ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးညွန့်ရီက ဆွမ်းတော်ကြီးတင်နှင့် ဆွမ်းဘော်သိမ်း ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဘဏ္ဍာရေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်လည်းကောင်း၊

ရွှေထိရုံ မသိုးသင်္ကန်း မူဇော်ပွဲ

(၅) ဂေါပက အဖွဲ့ဝင် ဦးဘမော်က ကျန်းမာရေးနှင့် သန့်ရှင်းရေး ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊

(၆) ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးကြိုင်က လုံခြုံရေးနှင့် စောင့်ရှောက်ရေး ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊

ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် အသီးသီးတို့သည် ဦးစီး ဦးဆောင်၍ ပွဲတော်ကြီး အောင်မြင်ရေးအတွက် ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ဤဂေါပကအဖွဲ့ဝင် လူကြီးများလက်ထက်တွင် မကြုံစဖူး အံ့ချီးကျူးလောက်အောင် တောက်ပြောင်သော အလှပွဲတော်ကြီးများ ဖြစ်မြောက်ခဲ့၏။ စေတနာလှမ်းတင့် သဒ္ဓါပန်းပွင့်ကြသဖြင့် ဤ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် လူကြီးများကား သဒ္ဓါဓိက ဘုရားလောင်းလျာများ ဖြစ်ကြရော့သလားဟု ထင်မှတ်မှားတော့၏။

၁၃၄၃-ခုနှစ် မသိုးသင်္ကန်းပွဲ

ဤမျှနှင့် အားမရသေး ယခုတဖန် ၁၃၄၃ ခုနှစ် (၁၉၀၁) ခုနှစ် ကျပြန်တော့လည်း တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တွင် တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် ၁၄ ခုတို့မှ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ကြမည့် မသိုးသင်္ကန်းကပ်လှူပူဇော်ပွဲကြီးကို ကျင်းပဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပွဲကြီးကိုလည်း နိုင်ငံတော်ကောင်စီဝင် ဦးမင်းသိမ်းပင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်

၄၂ ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်းပူဇော်ပွဲ

ဆောင်ရွက်၍ ရွှေတိဂုံ စေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့မှ ကြီးမှူးကျင်းပမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပွဲကြီးကား ခြိမ်းခြိမ်းသဲမျှ စည်ကားမည့် ပွဲတော်ကြီးလည်း ဖြစ်ပေမည်။

ထိုသို့ စည်ကားအောင်လည်း ရှေးဖြစ်ဟောင်းကို ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့ဖွယ် သရုပ်ဆောင်ကြမည် ဖြစ်၏။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း မိဒွေးတော်၏ အစဦးစွာ ဦးဆောင်လာမှုကို သာသနာ့ဒါယကာ ဘုရင်အဆက်ဆက်တို့က “ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားခဲ့သည့် အစဉ်အလာ” မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ် သမိုင်းကြောင်းကို မတိမ်ကော မပပျောက်အောင် ပြည်ထောင်စုအတွင်းရှိ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် ၁၄-ခုဖြင့် မသိုးသင်္ကန်း ယက်လုပ် လှူဒါန်းပွဲကြီးအဖြစ် ကျင်းပလုပ်ဆောင်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ပြည်ထောင်စုအတွင်းရှိ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် ၁၄ ခု၏ ယက္ကန်းပြပွဲကြီးကို ပူးတွဲ၍ ကျင်းပကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်ထောင်စုသားတို့၏ ယက္ကန်း ယဉ်ကျေးမှုပွဲတော်ဟု ဆိုလျှင်လည်း မှားမည်မထင်ပါ။

ထို့ပြင် မြတ်ဘုရား ရွှေတိဂုံ၌ “အေးအတူ ပူအမျှ၊ မရှိအတူ ရှိအတူ ပြည်ထောင်စုနှင့်အညီ” ပြည်ထောင်စုသားတိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းစုံ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် ၁၄ ခု တို့၏ စုပေါင်းညီညွတ် သဟဗျာဏာရီ ကုသိုလ်ပွဲတော်ကြီးအဖြစ် ကျင်းပမည်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေတိဂုံ မသိုးသင်္ကန်း ပူဇော်ပွဲ

ထို့ကြောင့် ဤနှစ် ကျင်းပမည့် ပွဲတော်ကား မြန်မာသာ
 သနာဝင်သမိုင်းတွင် မကြုံစဖူး ထူးကဲစွာ သံဃာတော်အပေါင်း
 တို့ ညီညွတ်ခြင်း၊ စည်းလုံးမိခြင်းဖြစ်ခဲ့သော “သာသနာတော်
 သန်ရှင်းတည်တန့် ပြန့်ပွားရေး ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အစည်း
 အဝေး”ကို ဂုဏ်ပြုသော ပွဲတော်ကြီးအဖြစ်နှင့်လည်း သမိုင်း
 တွင် တွင်ရစ်မည် ဖြစ်ပါသည်။ တွင်ရစ်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုရင်း
 နိဂုံး ချုပ်အပ်ပါတော့သတည်း။

နေမျိုးကျော်ထင်

သာသနာရေး ဦးစီးဌာန သို့
အရှင်ကောဝိဒ မှ
လှူ ဖြန့် ပါ သည်။

